

Вълцитѣ въ България биха се изтрѣбили съвсѣмъ, ако зимѣ тѣ не идѣха прѣзъ замрѣзналия Дунавъ отъ карпатскитѣ планини у насъ. Тѣ идатъ дори чакъ отъ рускитѣ степи. Новодошлиятѣ вълци сѫ едри, сиви, яки и бързобѣгачи. Ала тука тѣ повечето биватъ избивани. Само по-дребните сполучватъ да уцѣлѣятъ. Въ Англия миналата година убили по-следния вълкъ. Въ България, Холандия и Дания нѣма нито единъ вълкъ.

Ловцитѣ на вълци трѣбва да сѫ много внимателни, защото вместо вълкъ може нѣкога да докарадѣтъ убитъ другаря си, както прѣди нѣколко години стана това въ Габрово . . .

. . . Но . . . загърмѣха топоветѣ. Новата година дойде и разказътъ се прѣкрати. Честита ви нова година, дѣца!

